

## POSTANOWIENIE

21 maja 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Piotr Telusiewicz

na posiedzeniu niejawnym 21 maja 2026 r. w Warszawie  
w sprawie z powództwa B. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.  
przeciwko B. G.  
o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,  
w przedmiocie sprostowania orzeczenia  
oraz w przedmiocie wniosku pełnomocnika pozwanego  
o uzasadnienie postanowienia

- 1. prostuje oczywistą omyłkę w postanowieniu Sądu Najwyższego z 27 marca 2026 r. (III CB 104/25) w ten sposób, że w miejsce numeru "53/25" wpisuje "104/25";**
- 2. odrzuca wniosek o uzasadnienie postanowienia.**

## UZASADNIENIE

Postanowieniem z 27 marca 2026 r. Sąd Najwyższy wyłączył sędziego Sądu Najwyższego Z. P. od rozpoznania sprawy III CB 104/25.

Wniosek o sporządzenie uzasadnienia wskazanego postanowienia złożył pełnomocnik pozwanego.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Jak stanowi art. 357 § 2<sup>1</sup> k.p.c. postanowienie wydane na posiedzeniu niejawnym sąd uzasadnia tylko wtedy, gdy podlega ono zaskarżeniu i tylko na żądanie strony zgłoszone w terminie tygodnia od dnia doręczenia postanowienia.

Ustawodawca zatem nie przewidział uzasadniania postanowień niezaskarżalnych co zaś wyklucza możliwość skutecznego żądania dokonania tej czynności. (postanowienia Sądu Najwyższego z: 2 grudnia 2025 r., I NZ 20/24; 27 września 2023 r., II PSK 17/23). Postanowienia Sądu Najwyższego w przedmiocie odmowy wyłączenia sędziego od rozpoznania sprawy, tzn. zarówno co do wyłączenia sędziego, jak i odmowy jego wyłączenia, tak samo jak i inne orzeczenia tego Sądu, nie podlegają zaskarżeniu zażaleniem. W konsekwencji nie jest również dopuszczalne wnioskowanie o uzasadnienie orzeczenia zapadłego w przedmiocie odmowy wyłączenia (postanowienie SN z 6 marca 2024 r., I CSK 1871/23).

Na marginesie dodać należy, że katalog orzeczeń podlegających zaskarżeniu do Sądu Najwyższego wskazany w art. 394<sup>1</sup> k.p.c. ma charakter zamknięty i nie przewidziano w nim postanowienia w przedmiocie wyłączenia sędziego. Zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje jedynie na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz na postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, a także w razie uchylenia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Ponadto należy podkreślić, że orzeczenia Sądu Najwyższego, jako sprawującego nadzór judykacyjny nad orzecznictwem sądów powszechnych, nie podlegają zaskarżeniu w drodze środków odwoławczych. Powyżej wyrażony pogląd jest ugruntowany w orzecznictwie Sądu Najwyższego (przykładowo jedynie postanowienia SN:27 stycznia 2026 r., III CZ 232/24; z 26 czerwca 2025 r., III CZ 98/25).

Wobec powyższego wniosek o uzasadnienie podlegał odrzuceniu na podstawie art. 357 § 2<sup>1</sup> k.p.c. w zw. z art. 328 § 4 i 361 oraz art. 391 § 1 i art. 398<sup>21</sup> k.p.c.

Niezależnie od powyższego Sąd sprostował z urzędu, na podstawie art. 350 § 1 k.p.c., we wskazanym wyżej postanowieniu, oczywistą omyłkę dotyczącą numeru sygnatury sprawy III CB, której rozpoznania dotyczył wniosek o wyłączenie (było „53/25”, a powinno być „104/25”).

Piotr Telusiewicz

[r.g.]